

و با بیان اینکه اجرای ناآوردی در صنعت مس کشور امری ضروری است؛ گفت: «این مهم می تواند به‌ویژه در افزایش هزینه‌ها را کاهش دهد. از سوی دیگر موجب رقابت‌پذیری در عرصه جهانی شده و عیار سنگ معدن را کاهش دهد. مدیریت باطله، علاوه بر چرخشی و کاهش مخاطرات زیست محیطی به بقا در تولید محصولات ارزش افزوده نیز دامن زدن به رایج‌سازی فناوری محقق می‌شود.» مظاهری در بخش دیگری از سخنان خود محورهای توسعه فناوری در فناوری شرکت ملی مس ایران را در ۶ مورد خلاصه کرد که عبارتند از: «فناوری‌های مبتنی بر پردازش دیجیتال و هوشمندسازی فرآیندهای تولید در زنجیره ارزش مس»، «استفاده از فناوری‌های نوین در اکتشاف و استخراج ذخایر عمیق»، «توسعه فناوری‌های نوین در استحصال ذخایر معین» و «بازطراحی، بازگویی فناوری‌های نوین برای کاهش مصرف منابع آب و انرژی در فرآیند استحصال مس و عناصر با ارزش همراه» (استفاده از فناوری اقتصاد چرخه‌ای و بازیافت شایعات و سرباره) و توسعه فناوری‌های مبتنی بر مس سفید و کاهش مخاطرات ایمنی و زیست محیطی.

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس که به استناد ماده ۵۲ قانون بانک مرکزی و برای تأمین نیاز نظارتی مجلس تهیه شده، تصویری هشداردهنده از سلامت مالی بانک‌ها ترسیم می‌کند. تحلیل شاخص‌های نظارتی حاکی از آن است

یک نمونه پرچاش

در میان تمامی بانک‌ها، وضعیت یک بانک خصوصی ایرانی است. این بانک که حدود ۱۷ درصد از کل دارایی شبکه بانکی را در اختیار دارد، در کانون طوفان بحران قرار گرفته است. این بانک با حقوق صاحبان سهام منفی ۱۲۷ هزار میلیارد تومانی، عمیق‌ترین ترازوی دارایی - بدهی را داراست و به نوعی سطران اضافه برداشت، محسوب می‌شود چرا که این بانک به تنهایی حدود ۳۰ درصد (معادل ۱۹۰ هزار میلیارد تومان) از کل مدایده اضافه برداشت شبکه بانکی را بر مرکز را به خود اختصاص داده که نشان از ترازوی

بررسی تسهیلات غیرجاری بانک‌ها

بازپرداخت نشان نداده است. این طبقه، بدترین نوع تسهیلات غیرجاری است که احتمال وصول آن بسیار ضعیف است و اساساً «زبان» منحسوب می‌شود.

بنا بر گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، نسبت تسهیلات غیرجاری شبکه بانکی در پایان سال ۱۳۰۲ به حدود ۱۲ درصد رسیده است. بانک‌های آینده، سرمایه، صنعت و معدن، دی، پارس‌سپان، شهریه و صادرات، و وضعیتی به مراتب بدتر از

به گفته بازوی پژوهشی مجلس، بانک ها جزبان ران های ناشی از سهولت دسترسی، به بازمانده های کاروند سود سرمایه گذاری در سهام و اوراق آورده اند و بانک های مانند ملت و پارسیان، بازمانده های حاصل از تفاوت تعبیر از پیش از ۳ درصد از درآمد دوره را تشکیل داده که نشان از شکنندگی درآمدی است. همچنین در سال ۱۴۰۲، کل هزینه های شبکه بانکی به ۱۳۶۰ هزار میلیارد تومان رسیده که شامل ۳۰۰ هزار میلیارد تومان هزینه سود سپرده، ۲۹۰ هزار میلیارد تومان هزینه مطالبات و مشکوک الوصول و ۹۰ هزار میلیارد تومان

گزارش پایش سلامت بانکی مردم
می‌توانی بپوشی بای مجلس، یک که سندن قاطع
روشنی برده است که رنگ هشدار برانگیز
سیستماتیک بانکی را به صدا درآوردند (تاسلام).
حضور انجمن‌های (شیدای تاسلام) و
نه تنها ثبات مالی کشور را تهدید می‌کند
بلکه به محدود کردن دسترسی بخشی
مولد اقتصاد به اعتبار، عملاً ظرفیت تولید
مولی را تحلیف برده و به دامن زدن تورم
موجب تأخیر یکم می‌کند.

گذار اقتصاد ایران به سمت ثبات و رشد
پایدار، بدون یک اجرای بزرگ و اساسی
پایدار در نظام بانکی که به تمرکز بر
پایان ترین نقاط آغاز شود، غیرممکن
است. هزینه تأخیر در این زمینه، به مراتب
بیشتر از هزینه اجرای اصلاحات امروز
خواهد بود. آینده اقتصاد ایران در گرو
سلامت نظام بانکی آن است.

